

שני דיןינו פרק שלשה עשר כתובות

עין משפט
נֶר מְצֻוָה

נב א ב מ"י כ"ד מ"ה
 מנוֹת וְנוֹתָה כְלִילַת
 מושׁעַ חֶזְקֵיָה פָּה קָעֵי
 נג ג ד ה ז מ"י סס בְּנֵי
 מושׁעַ סס קָעֵי :
 נג ח מושׁעַ סס קָעֵי :
 נגה ט מ"י פ"ר מג' מ"ל חותם
 בְּנֵי יִמְמָג נְחֹן תְּמִימָה
 מושׁעַ חֶזְקֵי פָּה קָעֵי

טרו כלום. וחק"א בעבורם
שייף הוא ואינו גובה ראותך
נראין הדברים ששתרך
מך עבר לה לאיש מלוחה
וביתו ביה ליה המשך)

קג'ית זכרים להפקחתם⁽³⁾: נוקחות ימינו דהמוני תיינש וצין

סוט סוף כי איתו לומינצי בהדרי קאטו. לא"ג דמייקון למונע מלילס סיכלה דהית ליא פסילה לו נזקין לדמותם כסיס (ב' כ"ג ר' יוי : ו' זקס) מעמלה כונן דיזלי. **נככלסאי:** ישליש ארצתו לנטשואין.

וְרַבֵּן חִכָּר חֶבְרָא
עַל מָמָה לְגַם לִזְעִי
הַיכָּד וּכוֹתוֹ לְמִלְמִין חַלְךָ
שַׁעֲטָה סִימָן הַלְּ קָוָה כֹּל קָ

סְזִוִּיאָה עַל יְלִי שָׂפָר מִילָּה
וְיוֹיָף הַלְּ פְלוּעָן שָׁלָשׁ סִימִּי
סְסָה נָקָתָה לְתַחַקְךָ וְאֵת
וְמִצְלָה מַטְלָעָיו וְלָגָ

מַתְנֵי המוציא שטר חוב על חבירו והלה
הוציא שembr לו את השדה אדרמן אומר יכול
ההוא שיאמר אילו הייתי חייב לך היה לך
להפרע את שלך בשםךrat לך את השדה
וחוכ'א וההוא פכח שembr לו את הקרקע
ומפני שהוא יכול למשכון: **גַּמְ'** מ' ט' דרבנן
שפער אדרמן באחרוא דיבבי זוי והדר
כהובי שטרא כ"ע לא פלאני דמציא אל היה
לך לפרוע את שלך בשםךrat לך את השדה
כליגי באחרוא דכתבי שטרא והדר יביב
חווי אדרמן סבר איבעי ליה למימר מודעה
ורובנן סבר¹⁶ חיבורן חברא אית ליה וחברא
דוחברך חברא אית ליה: **מַתְנֵי** שנים
שהוציאו שטר חוב זה על זה אדרמן אומר
אילו הייתי חייב לך כיצד אתה לוה ממי
ויחוכ'א וזה גובה שטר חובו וזה גובה שטר
חובו: **גַּמְ'** אחרם שנים שהוציאו שטר חוב
זה על זה רב נחמן אמר וזה גובה וזה גובה
רוב שת אמר הפו כי מטרתא למה לי אלא

תספנות ר' זד' ב' ב' ב' ב'
רו ול הולכה כתיכמם.
או אדרך לאלה לברחים.
יריה בישע שמעו שיריהם
ל אל יתנו לא לאריך
יבנ' פטיגון לאו הולכה לה אוול
שכמלה נמיינן: צבלו קן חמוץ
ההמלה מכםיס באנן קווע צביבוים
בקראקעטן פלאט טמיטן דאס יט גווע
סדים סקייל ציינוים נכל חדס ווועגן
סיל עידל שטחן דודזיו גראום
סימנסן חאן צ'י' גודל סימנסן: וווע
שטט פנד צבאל כל חדס קן חמוץ
ויסוף סוף כי סדר לחמי קמי נמיינן
ציינוים סימנסן צווע סקָן: וווע
נאמן. נסי נמי דבצלו קן סמיאן וווע
חווים כו': פונט וווע כי קוטו נמיינן
פאנט קדרו לאו. סטלר צאנין טוועילו
טנרטומין צויז: דין: מי פנד צבאל
קן חמוץ. וווע פאנט מערתמאן הווע
דערנמא פאנט ליל' קדריס קדריס ברייטט
יעיזוים ליל' קדריס קדריס ברייטט
ווגז' ליל' גבאי עידלט ווינוים
ויזוים ומגבי ליל' קדריס צויזוים וווע
הארו קדריס וגבי צויזוים זויל' גביס
עדלית ומגבי למבדרא: וווע
פנד צבאל עולס קן חמוץ. וווע
טבאלדי קוטו נמיינן קאטי' ביט' דין
בעויזטן בעעל זונזויזט ביטטן האדר
מייסס זילק פאנט מערתמאן
סוטה: פאן זה גונז' וווע גונז'. נסי
נמי דריל' לוטו לרענן צאניסס
טנטורום צאניסס ערמאן זויל' וווע
צבאל מלמל' צ'מ' צטול קן סמיאן וווע
פאנט בוטו: גאנז' גאנז' וווע גאנז'

בְּלֹא יוֹכֵן כָּנֶסֶת לְמַבְשָׂה מִעַל כְּנָסֶת
פֶּה נָא מְעֻמָּד וְנִיא. וּנוֹם סִסָּה נָא זָה
דְּמָעוֹן וְנִיא. וְהַסְלָמוֹן מִמְּשָׁמֶת
לְמוֹבָזָה וְלֹא נְלוֹת דַעֲדָה נָהָר נְלִיחָה
וּטְימָנוֹמִיס בְּנִים וּמְזָבְעָשִׂים וְלֹא
לְסִפְמִי וּבְרוּתִים וְוִיתִים נָהָר נְדִיָּה עַיִּינִי
הַלְּרוּתִים סִן גְּמַדְךָ יְקָלָל מְלֹוקָת נְעַנִּין
מוֹ גָּוֹן גָּוֹן מְגַעַּל נְשָׁלָה וְלֹא מְכַרְבָּה

זיבורות וראי הופיע מטרתא
זיבורית רבי נחמן סבר יהה
ל זיבורית וגבי ליה לבנוןיות
ית ורב ששת אמר הופיע
מן סוף סוף כי אהי ההוא
תhti בעל זיבורית בראשא לית
כבי ניהלה לא צריכא דקדים
קאותו אלא לא צריכא דעת
ת מר סבר ^בבשלו הן שמין
גנבה וזה גנבה ^ההרגמה רב
רר וזה לחמש ה"ד אילימא
לו הייתי חיב לך כיצד אתה
ש ושני לעשר ה"ד אי דטמא
א טמא ומינה ומ"ט דאדמן
מר סבר יעבד איניש דיזיף
בר חמוא אמר הכא בתרמי
אי ייחדו ורא זה גנבה וזה גנבה
א שתית השבות בדרח דרא
א להמי ולהדר וליגבניהו
א אבוח יותומים שנבו קרע
זון קשיא ולוקמה דעתך להו
נית דאולי יתמי גבוBINNONIOT
שמין הא ^ואין נפרען מנכסי
פנס אבל היכא רתפס חפס:
מדין והגיל אין מוציאין מעיר
אין מעיר לעיר ומוכרך לכרך
אבל

ספסה וולא לממץ: סאה נימוח לדמן כו'
 לממת עדר מיטלה פועלן לו דומזון: י'
 מלולו לרקון קרי קגיע זמו וסיאס לו
 כ: ציממי עטיקין. דמת חד מונן
 עי' נצעל הו: ס"ג וווקמה דתים לאנו
 כ: מתנן' ג' אוילוט נאטוויין. סלאט
 ח' חכמי מלחין ח' ח'ן: ח'ן מלחין.
 סס נטהורת וכל דבר מני כו':
 ח'ן

של שמעון וכשכני אנו רואין שום שי השתרה לאחד ואחד בפערו למי שנגדו ורב שש סבר לא בחר שאמלו בו הוליה חלוף מהו היה לנו כינן נבן לבותה יהוד תצא הוליה כנגד שיטות ואדי פוכי שיטה ואדי בוגריה ובו רוחם סבר בשולו זו השין ו/or סבר בשל כל איזן פלייג בעשון שותה בזקן של שמייה לו לאוון דערת זיבורית שאן בעל חוב דינו בעידית ווסבר ב

זהו עמוד בשלו וזה עמוד בשלו ידכלי עלימא עיריות ועיריות בגיןות ובגוניות זיבוריות ההוא כי פלגי דאית ליה לח' בגיןות ולחה גונבה וזה גונבה קסביר בשלו הן שמין אתי בדרהו גונבה עיריות ואთא ההוא ושקל' זיב מטרתא למה לי קסביר בשל כל אדם הן ע בגיןות דנפשיה קשטייל ולרכ' נחמן מא' חיות דבעעל בגיןות ברישא ולגב' זיבוריות וליהדר ולתבעעה סוף סוף כי אותו למגב' בהדי הדרי לה' לח' עיריות בגיןות ואית' ליה לח' זובו נומר סבר בשיל כל אדם הן שמין תנן וחכ' א' זבלו ראנשון לעשר ושני לחמש בהא למאה אידמן ז' ממוני הא לא מטה ומינה אלא ראשון בחוק אמריה מ"ט דרבנן ואי דלא מטה ומינה הא לא צריכא דאתא בההוא יומא דמשלים חמוץ ר' לויימה ומ"ס לא עבד איניש דיזוף לויימה ר' עספוקין ר'חמי מיבא גונ' אגבוי לא מגבון כקחתי ז' גונבה וזה ראי' לגנות ואין לו אמר ר' במיניהם כדרב' נחמן ז' אמר ר' ג' אמר רב' כבוחות אביהן בעל חור' גונבה אורון כלי'תמי זיבוריות ואית' ליה ליזידה ז' עיריות ובגונבו ליה זיבוריות דאי נמי בשל כל אדם הן יתוטמים אלא מזיבוריות ה'ני מי' היכא דלא מתני ז' שלש ארצות לנשואין יהודה ועבר דעיר ומברך לברך אבל באורה הארץ מוציא